

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Compagnie des gaz de petrole Primagaz (Paris, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Giove Gas Srl

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA« — EU-varemærkeansøgning nr. 14 740 559

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 27. november 2017 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1271/2017-2)

Påstande

- Den anfægtede omgøres i det hele.
- Registrering af varemærket anordnes.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1001/2017.

Sag anlagt den 5. marts 2018 — Szegedi mod Parlamentet

(Sag T-135/18)

(2018/C 182/29)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Csanád Szegedi (Budapest, Ungarn) (ved advokat Kristóf Bodó)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Debetnote nr. 2017-1635 udstedt af Europa-Parlamentets generalsekretær annulleres.
- Afgørelse om tilbagesøgning af et beløb på 264 196,11 EUR, som Europa-Parlamentets generalsekretær vedtog den 30. november 2017, annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende omhandler den omstændighed, at konklusionerne i generalsekretærens afgørelse vedrørende tilbagebetaling af rejseudgifter og de akkrediterede parlamentariske assistenter er i strid med den objektive virkelighed. Sagsøgeren krævede alene tilbagebetaling af rejseudgifter i de tilfælde, hvor han var berettiget dertil i henhold til afgørelse nr. 2009/C 159/01 truffet af Europa-Parlamentets præsidium, hvorved der fastsættes gennemførelsesforanstaltninger til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer.

De akkrediterede parlamentariske assistenter, der henvises til i afgørelsen, og som er kontraktansatte ved Europa-Parlamentet, udførte støtteopgaver med henblik på sagsøgerens udøvelse af sit hverv som medlem i Bruxelles og Strasbourg.

2. Andet anbringende er baseret på tilsidesættelse af princippet om processuel ligestilling.

Sagsøgeren havde ikke adgang til de beviser, der underbygger omstændighederne i generalsekretærens afgørelse. Selv om sagsøgeren skriftligt anmodede om disse beviser, sendte generalsekretæren dem ikke til sagsøgeren, hvorfor denne ikke på noget tidspunkt har kunnet fremsætte materielle bemærkninger. Generalsekretærens afgørelse, hvorpå debetnoten er baseret, blev som en retsakt, der berører sagsøgeren, vedtaget i strid med princippet om en upartisk og retfærdig rettergang, princippet om processuel ligestilling og sagsøgerens ret til forsvar.

3. Tredje anbringende vedrører den omstændighed, at generalsekretærens afgørelse indeholder en retlig fejl for så vidt angår bevisbyrden. I modsætning til hvad der fastslås i generalsekretærens afgørelse, kan de argumenter, der fremgår af præmis 54 i Rettens dom af 10. oktober 2014, Marciani mod Parlamentet, T-479/13, ikke anses for at være relevante i nærværende sag, fordi det benævnte omkostningsregulativ (Regulativet om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer) netop skulle finde anvendelse i sagen om medlemmet Marciani, mens Rådets forordning (EF) nr. 160/2009 i sagsøgerens tid som medlem allerede var trådt i kraft.
4. Fjerde anbringende vedrører en manglende retlig begrundelse for tilbagebetaling af udbetalt løn til de akkrediterede parlamentariske assistenter. Dette anbringende omfatter to led:

Første led af fjerde anbringende er baseret på, at der ikke eksisterer en retlig relation mellem sagsøgeren og Europa-Parlamentet. Fra ikrafttrædelsen af forordning nr. 160/2009 er det Europa-Parlamentet og ikke medlemmet, der har en retlig relation med den akkrediterede parlamentariske assistent, og Europa-Parlamentet tilbagebetaler ikke udgifter, men betaler løn. For så vidt angår ansættelsesforholdet for de akkrediterede parlamentariske assistenter har sagsøgeren ikke et kontraktmæssigt forhold til Europa-Parlamentet. Europa-Parlamentet har ikke betalt sagsøgeren den akkrediterede parlamentariske assistents løn. Da der ikke foreligger en retlig relation eller en retlig begrundelse, har sagsøgeren ikke nogen tilbagebetalingsforpligtigelse over for Europa-Parlamentet.

Andet led af fjerde anbringende er baseret på den omstændighed, at aktiviteter, der ikke vedrører de akkrediterede parlamentariske assistenters funktion, ikke indebærer en ret til tilbagebetaling af udbetalt løn. Artikel 12 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union forbyder ikke aktiviteter, der ikke vedrører de ansattes funktion, idet det alene kræves, at der opnås samtykke fra ansættelsesmyndigheden. Såfremt der ikke søges samtykke, er der dog ikke i reglerne fastsat sanktioner i form af fuld tilbagebetaling af den udbetalte løn.

5. Femte anbringende vedrører forbuddet mod at anvende en regel, der fastsætter en forpligtelse, med tilbagevirkende kraft. Punkt 8 i generalsekretærens afgørelse henviser i den retlige begrundelse for konklusionen til artikel 39a i gennemførelsesforanstaltningerne, til trods for at afgørelse nr. 2015/C 397/03 truffet af Europa-Parlamentets præsidium om ændring af gennemførelsesforanstaltningerne til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer finder anvendelse fra den 1. januar 2016, hvorfor den ikke kan have nogen relevans for nærværende sag.
6. Sjette anbringende vedrører en tilsidesættelse af begrundelsespligten og af proportionalitetsprincippet for så vidt angår fastsættelsen af beløbet. Det krævede beløb er ikke detaljeret begrundet, der er ikke anvendt en metode for beregningen, og det forudsættes, at den parlamentariske assistent ikke på noget tidspunkt arbejdede for sagsøgeren.
7. Syvende anbringende vedrører den omstændighed, at der er foretaget en vurdering af det dokument, der dokumenterer datoen for rejsen, og som er vedhæftet tilbagebetalingen af rejseudgifterne, en vurdering, der ikke vedrører dokumentets formål, og som udleder en ubegrundet konsekvens af dokumentet.